

מקום שניגו פרק רביעי פסחים

ת

א. והכא הינו ודאי
התפלל. מום ר'פ.
ב. ולא פlige עלה ר'
יוחנן. מום קליל"ק.
ג. כמו בספק התפלל.
ד. סס.

רבינו חנאנא (המשך)
ופרין הכא דאמר ולאו
רשׁות הא, וזה בפניהם
צבור תפלת גניליה הכהן,
ויבא אמא איזבריך מלכ'ר
(ח'ב) איני כהנני ציבור,
לטפלותה גניליה הכהן
קחאת.
איכ' עיבית אמא
לטפלותה גניל' ברשות,
ופירק רב פפא פירוק
וחדר זעיר דרבנן
בעתניין זעיר בפניהם
הראשונות קיילו, כדתנן
איגלון מושביה ור' ר' זעיר
אלא אחרונות דחמיין
ובין שומשתש של אויה
ומותבנן על רבא מהא, אין
בין ט' באב להו'ב לא לא
שי'ה'ב ספק אסור ט' זעיר
באב סקל'תון, קותני
ספקו בין השמשות, קותני
וחדר. וודח רב ששא
מי אמר קביעא דיראדו.
שי'ה'ב יופס שני מים
וט' באב זעיר איז. יוקין
מינה מתקניין אין בינוין
אלא כ' זעיר, לא לכל
בדורות ט' באב וו'ה'ב
שין, סמע'ין לה' ל' זעיר
אלעוז דארם אסור לאס'ר
להשליחת נציגינו במס' כי
באכ' כדרך שאסור להוציא
צבען זעיר ברכ'ו'. וו'ה'ב
אין בין שעה לא בענין
צבור אלא שענין מבור
אסור בעשיות מלכ'ה
ומפרוש בעשיות פ'ק',
וט' באב מוחר בעשיות
מלכ'ה במקום שנגן בו
על השעת מלכ'ה. יוקין
מינה הא לכל דבריהם זה
זה שי' זעיר, אליג' עניין
צבור גניא' כasmaרו אסור
ברוחזון לא מארו לא
כל פג'י אבל פג'י זעיר
ווגלו' מורה. והה קחש
הה בענין צבור צבור,
ט' באב לתענית צבור,
הכ'רין זעיר זעיר זעיר
ונגידו' מורה. זעיר ט' זעיר
פנוי זעיר זגיד'ו' מורה,
ואיך ארך אסור סור לוישוט
אצבעו' בימי. ופדרין תנא
חוורי' זומי' קותני,
תנא אין בין ט' באב ליום
הכ'רין אל' זעיר זעיר זעיר
הכ'רין ט' באב שווין
הכ'רין ספק אסור ט' זעיר
באב ספק מוחר כדאמן,
ק' זעיר צבור חמוץ בענין
צבור צבור אלא שענין מבור
באב מוחר במקום שנגן,
ויש' עוז חומר ט' באב
ט' באב זעיר זגיד'ו' מורה.

ז. שבעה דברים יתnames מלהגתו: ועומק כדי: ס��ות
א. **אנו** שונאים א. **אנו** שונאים א. **אנו** שונאים א. **אנו** שונאים א.

יום המיתה והום
שם יודע מה בלבד
ע' במאמר מישחבר
דר ומלכות חיבת
ס' על במחשבה
הוא שיעלו על
ישחכח מן הלב
א"א יול' המתכו

גדר תשעה באב. פ"ג למכלול מועד יוסי
נמס נמי ונטוות מליגכה: א"א בין תשעה באב
בצ'ק למילויים סס ולו"מ מצעה כלכ

**אין תענית ציבור בגבל אלא
ולחייב גמולו במליהכה וצעל כוונת**

המקורה למשמעותו יוס"כ דחויה
וועודו מילויו נתקע ספיקו נלהב
בדגש נאכ' פטי' ספיקו מומחה
דידחא. אין לנו בז' ערך
בגון צי' בז' ווועודו מילויו נתקע ספיקו נלהב
בדגש נאכ' פטי' ספיקו מומחה
דידחא. אין לנו בז' ערך

הנְּצָרָה מִלְּמַדְעָה כָּלִילָה
בְּכָלֵן עֲשָׂוָן הַלְּגָם יְסָד
סְפִיקָה מִקוֹר הַסְּמָמָקָה
בְּצָרָה מִי תָּקוֹבֶן סְמוֹדָך
סְמָמָקָה גַּמְדָּלָה שְׁעָרָה בָּ' יְמִיס
כָּל סְפִיקָה לְחוּרָיָה דָּמָה
לְלוּמָדָתָה פְּקָדָה רַצְבָּה דָּמָה
לְקָדְשָׁעָם דִּילָמָה קָנָה מָלְקוּזָה
דְּלָרְבָּן צָיוֹן וְהַיָּסָרָה
תוֹמָסָפָה לְקוֹרָה וְתִּלְכָּדָה
מִוְתְּחָרָה וּמִלְּרָחָה רַיִ' דָּלָה מִיִּי
בְּצָרָלִים דְּשִׁיכָּיִם
וְהַאֲמָרָה רַיִ' יְהוֹנָן וְלֹאָיוֹשָׁבָה
בְּלַיְהּוּם
וְהַאֲמָרָה רַיִ' יְהוֹנָן וְלֹאָיוֹשָׁבָה
בְּלַיְהּוּם
בְּכָל הַיּוֹם. הַעֲגָג

הנחות ה'ב
(**ט**) נמי כל דבריהם זה
וחס צוין:

רביינו חננא
תיר' שעשיה מוסון
מפני אדים, יום מיהו
ויום חמה עטוף הדין
בלבוי של ברכו זיין
אדם שודע מכמה משתכח
ולמלכת בית הוד מות
תבואה ומלאכת חייטת מות
תכליה. תיל' ששליש דרבנן
על כל מה שמשבחה
ואילו לא עלי דין הוא
שיעילו, מה טהירתו
שהומנה מן הכל והתובא
שורקן, ואמר ואורטס
אך על המסתבע שיצא.
ומתני מלכים שנבור לישת
מלאתה בתשועה באב
עשנין צ'ו. אמר שרואן
אין הענית צבור בכבבָּל
אל משעה באב בלבד,
ופריש דבר שמואל
וחדר מונית צבור אחריו
תשעה באב בה'ו"ש של
ונורו ודורון ואסרון אלא
מששושון. נמא כפורה
הכפרום נמי אסון
ליי הילם הקפוריים אל סיימ
והעשה באב כפוך מותה,
מאי לא בין דין השמשות.
ולודין לא קליבראין ריחאנ
כלומר אס מסתוקן לך
מיהי קעכ חדשה
חותפס מספק שני ימים
יים כרכוב, ואל שני
ימים תשען באב, וכראדאר
רב ישעיא. דרש בא